

[Poul Nødgaard]

at man tilsyneladende har et standpunkt, indtil man tager et nyt.

For regeringens standpunkt har været, at der skulle vedtages en dagsorden her i Folketinget i dag, og så gør man sig end ikke den lille ulejlighed at meddele os, at det er man altså gået fra! Det er noget med at have et godt forhold til hinanden og fortælle hinanden tingene. Og det er helt o.k. og fair, at man er gået fra det, men så skal man bare fortælle os det.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Først til hr. Peter Duetoft:

Det glæder mig da, at CD står fast, og det håber jeg at man vil fortsætte med og dermed forhindre, at Socialdemokratiet øger udgifterne for virksomhederne.

Men det er altså lidt svært for os at hitte ud af, hvad det er, der foregår. For på den ene side går arbejdsministeren herop og siger, at hele regeringen står bag den redegørelse, vi har fået. I denne redegørelse står der på side 14 – det er det, vi har talt om tidligere på dagen – at man ud over de traditionelle virkemidler også vil overveje moderne incitament og reguleringsmåder.

Det fik vi klarhed over tidligere i dag, og det indebar f.eks., at man ville overveje arbejds-miljøafgifter. Og så kommer hr. Peter Duetoft nu og siger, at det vil CD ikke være med til. Det er jo altså ikke så mærkeligt, at vi andre ikke rigtig kan hitte ud af, hvad der foregår. Og med hensyn til det med dagsordenen er jeg enig med hr. Poul Nødgaard i, at det er meget sent, man har fundet ud af, at der overhovedet ikke er behov for en dagsorden. Det er faktisk ikke det indtryk, vi har haft i det seneste par uger.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Jeg synes altså, det bliver værre og værre, dette her – det må jeg indrømme.

Nu siger hr. Peter Duetoft, at det er en god redegørelse, der foreligger. Men jeg har da ikke hørt nogen, der har rost den for dens præcisering af nogen som helst områder. Det er jo derfor, vi har bedt om at få en forespørgselsdebat: Det er jo for at få præciseret, hvor vi skulle arbejde henad.

Det værste i dette her er måske – når man tager i betragtning, at CD jo har overtaget socialministerposten – at det ærlig talt drejer sig om noget, som på det sociale område koster 20 mia. kr. om året i arbejdsskader, erstatninger osv., og at man så ikke engang vil stå ved det eller være med til at vise vejen frem med hensyn til, hvorledes det skal blive bedre.

Det var jo netop nogle af de ting, der lå i den dagsorden, der var forhandlet færdig mellem SF og regeringen. Det tager man nu væk med et pennestrøg, fordi der er kommet andet i vejen. Det synes jeg ærlig talt er meget betænkeligt. Men det er jo ikke noget, vi skal være kedede af; det må så være noget, som CD har nogle problemer med – store problemer, synes jeg nok!

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Det er hr. Poul Erik Dyrlands bemærkning til Venstres og De Konservatives dagsordensforslag, der kalder mig herop.

Hr. Poul Erik Dyrland siger, at man ikke kan støtte dette her dagsordensforslag på grund af ordene i tredje linje: at handlingsplanen skal udarbejdes i samarbejde med Arbejdsmiljørådet, for det er ministeren – siger hr. Poul Erik Dyrland – der udstikker reglerne.

Jo jo! Men kender hr. Poul Erik Dyrland ikke § 66 i loven? Der står, at det skal ske under medvirken af Arbejdsmiljørådet. Og »i samarbejde« eller »under medvirken« kan vel komme ud på ét, og vi ændrer da gerne ordene »i samarbejde med« til ordene »under medvirken af«, hvis det kan få regeringen til at stemme for vores dagsorden.

For det eneste andet punkt, der skilte os i de forhandlinger, som nu er ved at blive rullet op for Folketinget, var jo i den første pind, hvor der står: »en styrkelse af arbejdsmiljøindsatsen, hvor også arbejdsmarkedets parter og Arbejdstilsynet spiller en naturlig rolle«. Der kunne vi ikke opnå enighed om, at ordene »arbejdsmarkedets parter« skulle med.

Hvad har regeringspartierne og Socialdemokratiet imod arbejdsmarkedets parter?

Man siger, at de skal have en central rolle. Men de to eneste punkter, der adskilte regeringspartierne dagsordensforslag – som man har forhandlet igennem flere uger – fra det, som Venstre og De Konservative fremlægger,